

Vaste waarde van DVVC1 draagt (vlaggen)stokje over

Vaste waarde van DVVC1 draagt (vlaggen)stokje over: Johan Oomens

Dankzij een familielid kwam Johan op 9jarige leeftijd bij DVVC voetballen. Hij speelde tot aan de A-jeugd en verkaste toen, omdat zijn vrienden hem vroegen, naar de BlauwGele club. Daar ging het allemaal wat competitiever. Wat harder ook, niet alleen jezelf veel meer pushen en eigenlijk over je grenzen gaan, ook in een wedstrijd werd (door de tegenstander) nog wel eens over een grens gegaan. Johan raakte geblesseerd aan zijn knie, en de blessure werd slepend. Na twee seizoenen, "Had ik het wel gezien bij v.v. Dongen", "Was ik maar niet gegaan, nee, maar ja", en dus keerde Johan terug naar de GroenWitte. Daar vond hij de sfeer toch net wat gezelliger.

Nog een aantal maal probeerde Johan een wedstrijd maar dat ging toch echt niet meer. Het uitstapje had hem op voetbalgebied niet goed gedaan. Nu zelf voetballen

er niet meer inzat focuste Johan zich op wat nog wel kon voor de club. En dat blijkt heel wat te zijn.

Vanaf ongeveer zijn 24ste jaar is Johan grensrechter bij DVVC1 geworden. Johan zag spelers gaan en komen, zag trainers gaan en komen. Trainers als Rinus Wouters, Jan van Gool, José vd Ven, Mari van Dongen, Rini Thijs, Piet Gabriëls, Suat Tasci en de huidige trainer Giovanni Henskens. Wat er ook veranderde, wie er ook kwam of ging, er was één stabiele factor: Grensrechter Johan Oomens.

Na al die jaren komt daar volgend seizoen, wanneer DVVC1 onder Freddy Kruijs op zaterdag gaat spelen, een einde aan en draagt Johan het vlaggenstokje over aan Hans Smits.

De jeugd onder zijn hoede:

Johan was niet alleen op zondag langs de lijn bij de senioren te vinden. Hij is maar liefst 35 jeugdleider geweest en heeft zowat alle jeugdteam als leider meegemaakt. Het laatste team waarvan hij zo'n jaar of 6 à 7 leider is geweest was de A-jeugd. Met alle jeugdleiders hebben ze eens een tripje naar Valkenburg gemaakt. Een lang weekend weg. Wat hem het eerste binnenschoot was dat Sjaak Aarden wel heel erg licht bepakt mee op stap ging. Sjaak had nml alleen maar een krant bij zich. Verder niks! Johan gniffelt nog als hij er aan terug denkt. "Verder niks! Helemaal niks. Alleen een krant", en schudt nog eens met zijn hoofd.

Het uitstapje met de jeugdleiders naar Koblenz was ook erg gezellig. Niet dat ze super veel ondernamen, nee al was de rondvaart over de Rijn wel leuk, en de rest ... ach nou ja veel gezelligheid dat was wel belangrijk. Aan deze Duitsland trip zijn wel leuke, gezellige herinneringen.

Aan die andere wat minder.

Het Eerste ging eens een vriendschappelijke wedstrijd spelen bij de Oosterburen. Er zat een wrang nasmaakje aan. Toen ze na de wedstrijd terug in de kleedkamers kwamen waren bijna alle trainingspakken weg. Hoe de wedstrijd was verlopen? Veel is er niet van blijven hangen, de trainingspakken overigens ook niet.

Vervelendste en Mooiste wedstrijd:

Als Johan de vervelendste wedstrijd moet benoemen hoeft hij eigenlijk niet zo heel lang na te denken. De wedstrijd thuis tegen RWB. RWB stond bovenaan in de competitie en uitgerekend bij DVVC gaat het niet van een leien dakje. Nadat Johan een keer had gevlagd, wat een van de spelers niet zinde, kwam deze verhaal halen en trapte Johan op zijn voet. Hierdoor moest hij geblesseerd de lijn verlaten. De vlag werd voor DVVC over genomen door de reserve-keeper. En RWB? Die keerde puntloos terug naar huis. DVVC won de wedstrijd met 1-0.

De leukste/mooiste wedstrijd was ook een thuiswedstrijd. Tegen Dioz. Al had de strijd zomaar in het tegendeel beslist kunnen worden. Eerst wordt de keeper met rood van het veld gestuurd. En volgt ook nog een penalty. Koelbloedig gekeerd door invalkeeper Kevin Zijlmans. Nog is de wedstrijd niet verloren. Terwijl het steeds donkerder wordt is de wedstrijd nog altijd niet beslist. Hoe standvastig zijn de

DVVC-ers qua penalty's? Het is bloedstollend spannend! Kevin blijkt niet alleen een penalty te kunnen stoppen, hij scoort er ook mee. En de alles beslissende pingel komt om ca.22.10uur van aanvoerder Ron Heijmans. Promotie naar de 4^e klasse. KLASSE!

Volle bak, zo'n 500 fans aanwezig, tijdens "Johan's Mooiste Wedstrijd" DVVC1-DIOZ

Dames1 team steunt het Eerste in stijl. Mei 2016: Promotie naar de 4^e klasse een feit. Feestje!

Toernooien:

Met de jeugd waren er ook gezellige toernooien. In Merksplas bijvoorbeeld. Daar was het invullen van het formulier voor een wedstrijd van het toernooi al gezellig. Je kreeg er steevast een grote pull bier voor je neus terwijl je het formulier ging invullen. Zonder te vragen en weerstand was niet toegestaan. Formulier invullen .. daar hoorde een pull bier bij. "Ja, je hoefde niet te zeggen dat je die niet hoefde. Nee dat was er niet bij. Je kreeg hem gewoon. Elke keer weer".

(Geen wonder dat die jeugdleiders wel dat formulier wilde invullen. Het is ook de andere toenmalige jeugdleiders, Ad de Hoogh en Carla v. Delft, bijgebleven en is een van de eerste dingen die ze benoemen over het toernooi in Merksplas. Ook Johan is het dus nog niet vergeten)

Maar ook de eigen toernooien waren altijd super gezellig. Zeker het befaamde Looiers Cup Toernooi, dat in samenwerking met Olympia'60 werd opgezet. Dat was super. Het is jammer dat het gestopt is. Johan moet even denken waarom er eigenlijk, plots, een einde aan gekomen is. "Oh ja, er waren geen slaapplekken meer". De gasten sliepen bij bijv. Scouting Laurentius en in de Cammeleur. Daar hadden gasten zich niet enkele keren niet erg netjes gedragen en nogal wat rotzooi geschopt. "Tja toen was het wel afgelopen met mogen slapen daar", zucht Johan.

Activiteiten organiseren en andere bezigheden:

Op een vereniging is altijd wel wat te doen, en behalve vlaggen bij het eerste of jeugdleader zijn maakte Johan ook nog tijd om activiteiten te organiseren. Zoals kaart- of Bingo-avonden. Bezorgde het clubblad "De Aftrap" bij de leden. Beheerde hij 35 jaar de carnavalskas, die pas een jaar of twee geleden is opgeheven. Bardiensten draaien was ook iets waar Johan zijn hand niet voor omdraaide. Hij was te vinden bij het jeugdkamp tijdens de spooktocht. Heeft jaren samen met Toon Akkermans door de week oud papier opgehaald. Johan begon dan al om 07.00uur. Scheidsrechter bij de lagere elftallen was hij ook nog. "Ja, toen kreeg je nog 2 consumptiemuntjes als je een wedstrijd floot. Tja ...". Klinkt er melancholiek in zijn stem of meer een zucht: Wat is dat -eigenlijk- al lang geleden?

Tegenwoordig is Johan op maandag-, dinsdag- en vrijdagmorgen op het Sportpark te vinden. Er zijn altijd wel (vaste) klusjes. De vuilnisbakken, de kleedkamers, op gezette tijden gras maaien achter de vangnetten van de goals en de kantjes langs de lijn. Dat moet dan nog wel met een handmaai-machine want zo'n lange verlengsnoer die is er niet, gniffelt hij. En op zaterdag/zondagmorgen worden de DVVC-vlaggen in top gehesen. Soms is hij niet helemaal 'wakker'. "Uh ja, heb je gewoon niet altijd in de gaten. Ach je moet er dan ook maar net naar kijken, omhoog kijken. De meeste valt het niet eens op. Die weten niet eens of de vlag er wel of niet hangt, denk ik". Nee Johan, da's waar. En wanneer de wind flink wappert zie je al helemaal niet of de letters onderop of "on top" wapperen.

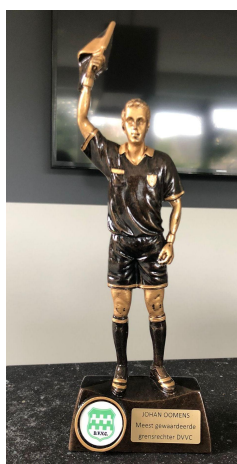
En dat familielid die ervoor gezorgd heeft dat Johan bij DVVC terecht kwam, dat inmiddels wel Johan's tweede thuis genoemd kan worden? Daar ging hij in de beginjaren nog heen om zijn voetbal-schoenen te laten maken. Destijds zaten er nog houten nopjes onder die door het familielid gerepareerd werden indien nodig. Heel veel (jeugd)leden zijn destijds door Johan's familielid bij DVVC terecht gekomen. Het kon dan ook niet uitblijven dat Johan door hem benadert en aangemoedigd werd. Door wie? Door Jan -de krantenman- Smans. Hij zorgde ervoor dat Johan heel wat uurtjes, heel wat loop-kilometers, heel wat jaren bij DVVC heeft doorgebracht. Iets wat hij nog altijd met veel liefde en plezier doet. En hoopt nog lang te kunnen blijven doen. En dat hopen wij ook Johan!

Waardering:

Voor alles wat je gedaan hebt willen we je toch nog eens 'in the picture' zetten. Met deze herinneringen, waarvan je zelf in eerste instantie dacht dat het: "Niet zo veel was", dat je "Het eigenlijk allemaal niet zo meer wist" en "Dat het allemaal wel mee viel". Jouw GroenWitte hart, jouw inzet voor de club, jouw herinneringen; ze zijn onbetaalbaar. Dank dat je ze met ons wilde delen.

20-02-2020, laatste mogelijkheid tot het afhalen van het gespaarde in de (Carnavals)Spaarkas.

Johan, uitgeroepen tot meest gewaardeerde grensrechter van DVVC1

Laatste wedstrijd als grensrechter.
DVVC1 - FC Drunen 1-3
Zondag 29 mei 2022
